

Arrest

nr. 320 984 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VOS *loco* advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pashtoun en soennitisch moslim. Je werd geboren op [...] mei 2006 in Barbiyar, een dorp gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Je hebt vijf broers en twee zussen, waarvan één overleden. Je ging acht jaar naar school in je dorp, en nog twee jaar in de bazaar van Kaga (het districtscentrum van Khogyani). Daarnaast werkte je ook op de landbouwgronden van je vader in het dorp.

Zo'n drie jaar voor de machtsovername door de taliban (die plaatsvond in augustus 2021) besloot je vader zich aan te sluiten bij een lokale opstand tegen de taliban.

Een zekere W.R., die vroeger voor de overheid werkte maar talibanleider was geworden, wilde immers alle velden in beslag nemen. Je vader ging aan de slag bij een controlepost in het dorp Wazir, op zo'n half uur rijden van jullie eigen dorp. Zo'n vier of vijf maanden nadat hij met deze job begonnen was belde je vader je op een dag om te vragen of je nog steeds problemen had met de taliban en of zij naar jullie velden kwamen. Op dat ogenblik passeerden er net twee talibanstrijders en zei je dit ook tegen je vader terwijl zij je konden horen. Diezelfde nacht deed de overheid een operatie in je dorp waarbij één van deze strijders werd gearresteerd en de andere vermoord. Ongeveer een maand later zei de strijder die gearresteerd werd tegen zijn familie dat jij degene was die hem die dag had gezien en verklikte bij de overheid. Dit werd rondverteld in het dorp, waarna je vader je zei dat je naar je oom (S.H.) in Kaga bazaar moest gaan, die bij de nationale politie werkte. Je bleef er zo'n tien maanden en ging er ook naar school. Terwijl jij bij je oom in Kaga was kwam de taliban naar je huis in Barbehar en vroegen ze naar jou en je vader. Hierop besloot je moeder om samen met je broers en zus naar je andere oom (S.A.) in Jalalabad te gaan, waar jij hen vervoegde. Zo'n anderhalve maand later kwam de overheid naar Barbehar en was de veiligheidssituatie er opnieuw goed. Na overleg met je vader keerden jij, je moeder, broers en zus terug naar jullie dorp. Na jullie terugkeer gaf de taliban een dreigbrief aan de moellah van de moskee waarin ze hem vroegen om te stoppen met zijn werk. Daarnaast bedreigden ze hem ook via de gsm en radio. Je vader aanvaardde dit echter niet en zei dat hij in dienst wilde blijven voor zijn land. Nadat de taliban de macht in Afghanistan overnam kreeg je vader het bevel om zijn wapen achter te laten in de controlepost en kwam hij naar huis. Op de tweede of derde nacht na de machtsvername kwamen heel veel talibanstrijders naar jullie huis en namen ze je vader mee. Ook vroeg één van hen naar jou. Jij was destijds echter bij je oom (S.H.) in Kaga, waar je moeder je opbelde om te vertellen wat er gebeurde. Ook zei ze dat je bij je oom moest blijven en dat ze ervoor ging zorgen dat jij het land kon verlaten. Toen jij dit aan je oom vertelde vertrok hij onmiddellijk uit zijn huis in Kaga. Enkele uren later, in de vroege ochtend, ging jij vanuit Kaga naar je andere oom in Jalalabad. Hij gaf je geld van grond die je moeder had verkocht en zei dat je naar Nimroz moest gaan, waar de smokkelaar naar je toe zou komen. Via Pakistan en Iran ging je naar Turkije, waar je ongeveer een jaar verbleef terwijl je er werkte en de grens met Bulgarije probeerde over te steken. Toen dit uiteindelijk lukte reisde je door naar België, en diende je hier de dag na je aankomst (op 28 oktober 2022) je verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van dit verzoek leg je volgende documenten neer: een brief waarin de dorpsouderen de verdwijning van je vader bevestigen, de klacht die je moeder na je vertrek indiende bij het districtshuis, drie dreigbrieven van de taliban, de taskara van je vader, de taskara van één van je broers, de werkkaart van je vader (bij de lokale opstand), een document van de voormalige Afgaanse inlichtingendiensten over je vaders en jouw problemen met de taliban, je eigen taskara, en een attest en evaluatie van je school hier in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen in jouw dossier, blijkt dat jou noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kunnen worden toegekend.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://coi.euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat jouw vader, die bij een lokale verzetsgroep tegen de taliban werkte onder leiding van het Departement van Nationale Veiligheid in Nangarhar, na de machtsovername gearresteerd werd door de taliban en sindsdien vermist is. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over zowel je vaders tewerkstelling als zijn (en jouw) vervolging door de taliban.

Eerst en vooral zijn de problemen die je zelf reeds een tijd voor je vertrek met de taliban zou gekend hebben niet aannemelijk. Zo stelde je dat je vader zich bij het lokale verzet tegen de taliban aansloot toen W.R., een lokale talibanleider, zijn velden wilde in beslag nemen (CGVS p.13). Ongeveer vier of vijf maanden nadat hij zich bij dit verzet had aangesloten belde je vader je op een dag op terwijl jij net op de gronden aan het werken was. Toen hij je vroeg of de taliban nog problemen maakten over de gronden passeerden er net twee van hun strijders, waarop jij, terwijl deze strijders dit konden horen, antwoordde dat je er juist twee zag voorbijkomen (CGVS p.18-19). Indien je vader, en bij uitbreiding jij en de rest van je familie, echter met een vrees zaten dat de taliban jullie gronden gingen innemen, lijkt het weinig waarschijnlijk dat jij luidop (en terwijl ze het konden horen) over de taliban zou spreken terwijl er net twee van hun strijders passeerden. Ook verklaarde je aan het CGVS dat er destijds twee talibanstrijders voorbijkwamen (CGVS p.19), terwijl je het bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog over 'enkele' strijders had. Ook zei je bij de DVZ dat er diezelfde nacht twee strijders gedood werden door de overheid en een derde gearresteerd (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.27.06.2023 vraag 3.5), maar liet je het CGVS duidelijk verstaan dat slechts één talibanstrijder om het leven kwam en een tweede werd gearresteerd (CGVS p.19). Geconfronteerd met deze toch wel frappante tegenstrijdigheid stelde je eenvoudigweg dit niet gezegd te hebben en dat de tolk misschien een vergissing heeft gemaakt (CGVS p.20). Hoewel een menselijke vergissing uiteraard mogelijk is, werd het verslag van het gesprek van de DVZ aan je voorgelezen en tekende je dit ter goedkeuring (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.27.06.2023). Je kreeg een kopie mee naar huis (zie administratief dossier) en maakte in de maanden tussen je gesprek bij de DVZ en je interview bij het CGVS nooit een opmerking over deze foute vertaling of notitie, ook niet aan het begin van het onderhoud bij het CGVS toen je er expliciet naar gevraagd werd (CGVS p.4). Bovendien blijkt dit niet de enige discrepantie in je verklaringen over je problemen met de taliban. Zo zei je tijdens je spontane relaas dat je na dit incident (en nadat de taliban jou beschuldigde van verraad) bij je oom in Kaga ging wonen en dat de taliban in die periode een paar keren naar jullie huis kwamen (CGVS p.18). Wanneer je hier even later verder over bevestigd werd stelde je echter plots dat W.R., of de taliban, slechts één keer naar jullie huis kwamen (CGVS p.20-21).

Verder waren ook je verklaringen over de tijd die jij en je familie in Kaga en Jalalabad bij je ooms zouden doorgebracht hebben (wegens deze problemen met de taliban) onsamenhangend en op sommige punten eveneens ronduit tegenstrijdig. Zo verklaarde je aan het begin van het onderhoud bij het CGVS dat, toen jij naar je oom in Kaga ging, de rest van je gezin in Barbehar bleef en dat zij na vijf maanden (wegens aanhoudende problemen met de taliban) naar je andere oom in Jalalabad verhuisden. Een maand of twee nadat zij daar gingen wonen zeiden ze tegen jou dat jij ook naar daar moest gaan, wat je vervolgens deed (CGVS p.5). Wanneer je later tijdens het interview gevraagd werd of jij meteen naar Jalalabad ging nadat je familie bij je andere oom ging wonen, bevestigde je dit en stelde je duidelijk dat je "ook ineens van Kaga naar Jalalabad ging". Over een maand of twee die hier zou tussen gezeten hebben zei je vreemd genoeg niets meer (CGVS p.21). Daarbij verklaarde je aan het CGVS opvallenderwijs ook dat je "de laatste tien maanden", en tot aan je vertrek uit Afghanistan, in Kaga bazaar woonde (CGVS p.5). Pas toen je gevraagd werd of jij bij je oom in Kaga bleef terwijl de rest van je familie in Jalalabad (bij je andere oom) woonde, stelde je plots dat jij daar ook anderhalve maand verbleef (CGVS p.5-6) en zei je dat jullie nadien terugkeerden naar jullie eigen huis in het dorp Barbehar (CGVS p.6). Gevraagd hoelang je dan opnieuw in Barbehar woonde gaf je aan dat je familie daar opnieuw ging wonen tot de machtsovername door de taliban, maar dat jij terugging naar Kaga om te studeren en er bij je oom te wonen (CGVS p.6). Je bleef je verhaal echter aanpassen en verklaarde hierna dat je elke dag vanuit jullie dorp ging studeren in Kaga, maar 's nachts wel terugkeerde naar je eigen huis. Je woonde dus nog wel in Barbehar en sliep er ook, maar ging overdag studeren in Kaga (CGVS p.6), terwijl je eerder nog aangaf dat je destijds in Kaga woonde.

Al even inconsistent zijn je verklaringen over de zogenaamde terugkeer van jezelf en je familie naar jullie dorp. Zo zei je in eerste instantie duidelijk dat vier of vijf maanden na jullie terugkeer de machtsovername gebeurde (CGVS p.21), maar wijzigde je dit kort nadien in twee jaar (CGVS p.22). Nog frappanter is echter de vaststelling dat je op het ogenblik van de registratie van je asielverzoek verklaarde dat je vader slechts zes dagen na jullie terugkeer naar Barbehar werd meegenomen door de taliban, of dat de machtsovername met andere woorden slechts zes dagen na jullie terugkeer gebeurde (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d.28.10.2022 p.4, hierna Fiche NBMV). Geconfronteerd met deze bevinding suggereerde je dat het opnieuw om een fout van de tolk zou gaan (CGVS p.22), hetgeen echter nergens op slaat. In de éne versie van je verhaal situeerde je de arrestatie van je vader (en aldus de machtsovername door de taliban) immers slechts zes dagen na jullie terugkeer naar Barbehar (zie Fiche NBMV p.4), terwijl je aan het CGVS liet verstaan dat hier vier of vijf maanden (CGVS p.21) of zelfs twee jaar (CGVS p.22) zou tussen zitten. Daarenboven zei je op het ogenblik van de registratie van je asielverzoek helemaal niets over jouw persoonlijke problemen met de taliban (m.n. dat je twee strijders zag passeren bij jullie velden, dat één van hen nadien omkwam bij een operatie door de overheid en de andere gearresteerd werd, zie supra). Je verklaarde louter dat je vader een landbouwer was en dat hij de taliban niet leuk vond. Je gaf aan dat jouw regio, waar eerder de vorige regering aanwezig was, overgenomen werd door de taliban en dat jullie vervolgens voor een maand bij je oom in Jalalabad gingen wonen (zie Fiche NBMV p.4). Dat jij al eerst naar je oom in Kaga was moeten vluchten wegens problemen met de taliban, en je familie nadien in Jalalabad vervoegde, vermeldde je helemaal niet en laat dan ook ernstig vermoeden dat dit een verhaal is dat je achteraf erbij verzonnen hebt. Gewezen op het ontbreken van deze cruciale elementen verklaarde je dat je lang onderweg was en dat je niet weet of ze je destijds die vragen hebben gesteld of dat jij het antwoord niet hebt gegeven. Je had naar eigen zeggen veel stress en bent het misschien vergeten (CGVS p.23), wat echter geen verschoning kan bieden. Je vermeldde destijds immers ook niet dat je vader actief was bij een lokale verzetsgroep, terwijl je wel aangaf dat hij een landbouwer was (zie Fiche NBMV). Pas tijdens je daaropvolgende interview bij de DVZ verklaarde je dat je vader voor de burgerlijke politie werkte (zie Verklaring DVZ d.d.27.06.2023 p.9 en Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ), wat echter evenmin hetzelfde is als behoren tot een lokale verzetsgroep tegen de taliban. Het lijkt er dan ook veeleer op dat je asielmotieven heb zitten bijschaven in de acht maanden tussen je registratie (oktober 2022) en je gesprek bij de DVZ (juni 2023), wat ook je algemene geloofwaardigheid als verzoeker om internationale bescherming ernstig ondermijnt.

Voorts kan er ook geen geloof gehecht worden aan de arrestatie van je vader die na de machtsovername door de taliban (in augustus 2021) zou gebeurd zijn. Je verklaarde hierover immers dat de taliban op de tweede of derde dag na de machtsovername naar jullie huis kwam, net toen jij toevallig de avond bij je oom in Kaga doorbracht (CGVS p.18, 22), wat je anders dus niet deed (zie supra, CGVS p.6, 22). Gevraagd naar de reden waarom je destijds bij je oom bleef zei je dat hij je onderweg van school naar huis opbelde en vroeg om eten te kopen en die avond bij hem te blijven. Hij wilde met je praten over de situatie gezien je vader bij de overheid had gewerkt en hijzelf ook (CGVS p.22). Om welke reden je oom hierover met jou, zijn destijds vijftienjarige neefje, wilde praten, en bijvoorbeeld niet gewoon met je vader zelf, of je vader ook uitnodigde om naar zijn huis te komen is echter onduidelijk. Daarnaast stelde je dat je moeder je die nacht opbelde terwijl je bij je oom was en je vertelde dat de taliban je vader had meegenomen (CGVS p.22). Toen je dit aan je oom vertelde zou hij je gezegd hebben om in zijn huis te wachten en vertrok hij zelf de volgende dag terwijl hij jou daar achter liet (CGVS p.22). Wanneer je er vervolgens op gewezen werd dat je bij de DVZ aangaf dat je destijds bij je andere oom in Jalalabad was (zie Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.27.06.2023 vraag 3.5), gaf je opnieuw geen aannemelijk verklaring voor deze discrepantie. Integendeel, je herhaalde louter dat je die nacht bij je oom in Kaga was, en sprak jezelf nog tegen over de tijd van het zogenaamde vertrek van deze oom. Zo zei je plots dat deze oom onmiddellijk vertrok samen met vrienden, terwijl je eerder nog stelde dat hij de volgende dag vertrok (zie supra, CGVS p.22). Wat er ook van zij, dat je oom, bij wie je eerder zo'n tien maanden zou gewoond hebben wegens eigen problemen met de taliban, jou destijds zomaar achterliet bij zijn thuis terwijl je vader net was meegenomen door de taliban en hij zelf ook op de vlucht sloeg, houdt evenzeer bijzonder weinig steek en doet verder afbreuk aan je asielrelaas.

In diezelfde context kan nog opgemerkt worden dat je verklaarde dat je moeder een stuk van jullie gronden verkocht om je reis te financieren, en dit meteen toen zij en je (andere) oom besloten om je het land uit te sturen (CGVS p.7). Dat je moeder er zo snel in geslaagd zou zijn om deze verkoop te regelen, rekening houdend met de bewering dat W.R. er eigenlijk op uit zou geweest zijn om "alle velden voor zich te nemen" (CGVS p.13), én dat de taliban net de macht hadden overgenomen alsook je vader hadden gearresteerd, is evenmin geloofwaardig.

Tot slot kunnen ook de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden na je vertrek niet aangenomen worden. Zo verklaarde je dat je moeder na een week of twee naar het districtshuis is gegaan om aan te geven dat de taliban je vader had meegenomen en dat hij nog niet terug was. Daarna zou je moeder, samen met je broers en zussen, naar het huis van je oom in Jalalabad gegaan zijn (CGVS p.7). Dat je moeder als

vrouw alleen naar het districtshuis ging om er een klacht in te dienen omtrent de arrestatie van je vader, terwijl de taliban net de macht over het hele land hadden overgenomen en de algemene situatie extreem onzeker was, lijkt bijzonder weinig waarschijnlijk. Gevraagd hoe het komt dat bijvoorbeeld niet één van je ooms meeging stelde je dat je oom zelf ook bang was, wat het echter nog vreemder maakt dat je moeder als vrouw alleen wel de taliban ging confronteren. Ze kreeg er immers, zoals je zelf aangaf en je moeder vermoedelijk zelf ook wel kon inschatten, toch alleen maar te horen dat ze een vrouw is, thuis moet zitten en niet naar het districtshuis mag komen (CGVS p.18). Door dit toch te doen riskeerde ze zich dan ook alleen maar meer problemen op de hals te halen, hetgeen weinig steek houdt. Bovendien verklaarde je later tijdens het onderhoud dat je moeder, broers en zussen slechts vier of vijf dagen na jouw vertrek naar je oom in Jalalabad gingen (CGVS p.23), wat niet overeenkomt met een week of twee zoals je eerder aangaf (zie supra, CGVS p.7). Voorts is het evenmin aannemelijk dat de taliban de dag na jouw vertrek eerst met een dreigbrief naar het huis van je oom in Jalalabad kwam, en de volgende dag of diezelfde dag nogmaals terugkeerde om het huis te doorzoeken (CGVS p.8). Indien de taliban jou werkelijk wilde vatten is het immers veel logischer dat ze het huis van je oom meteen zouden doorzoeken, en zeker niet eerst een dreigbrief bezorgen die als het ware het signaal geeft dat het tijd is om te vertrekken. Ook de bewering dat de taliban een paar dagen voor het onderhoud bij het CGVS nogmaals naar het huis van je oom zou gekomen zijn en opnieuw naar je gevraagd hebben doet alleen meer verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas. Het onderhoud bij het CGVS vond namelijk plaats in november 2023, oftewel meer dan twee jaar na de machtsovername door de taliban, de verklaarde arrestatie van je vader en je eigen vlucht uit het land. Dat de taliban zich nog steeds met een dergelijke zaak zou bezighouden is een zoveelste vaststelling die je asielmotieven verder ondermijnt. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het eveneens merkwaardig is dat je geen informatie hebt over de vrouw en kinderen van je oom uit Kaga die het land eveneens zou verlaten hebben, en zelfs niet weet of zij samen met je oom zijn vertrokken, of wat er met hen is gebeurd na het vertrek van deze oom (CGVS p.9).

Rekening houdend met dit alles kunnen de verklaarde tewerkstelling van je vader en zowel zijn als jouw persoonlijke problemen met de taliban dan ook niet geloofwaardig worden geacht.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging alsook de huidige situatie en verblijfplaats van je vader, toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jou bevindt niet aan.

Wat jouw eigen situatie betreft, kan nog worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Gelet op het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet dan ook besloten worden dat er niet kan aangenomen worden dat in geval van terugkeer naar Afghanistan in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat jij er een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die je neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De brief waarin de dorpsouderen jouw en je vaders problemen bevestigen zegt opvallend genoeg eveneens niets over de problemen die jij zelf met de taliban zou hebben gekend.

Er wordt louter in gesteld dat je vader de wapens opnam tegen de taliban om de regio te beveiligen en dat de taliban je vader wilde straffen door jou, zijn zoon M.Si., te ontvoeren (zie vertaling brief in groene map). Ook is het noemenswaardig dat de brief vermeldt dat de taliban je vader arresteerde op de dag van de machtsovername (15 augustus 2021), terwijl jij meermaals aangaf dat dit op de tweede of derde dag hierna gebeurde (CGVS p.7, 18, 22). Daarenboven staat in de brief dat jij op het ogenblik van de arrestatie van je vader wegliep naar het huis van je oom, hoewel jij verklaarde dat je die avond of nacht gewoon niet thuis was omdat je oom had gevraagd bij hem te blijven (zie supra, CGVS p.22-23). Dergelijke tegenstrijdigheden kunnen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van je asielmotieven alleen maar bevestigen. Wat de klacht van je moeder bij het districtshuis betreft dient opgemerkt te worden dat het bijzonder eigenaardig is dat de taliban je moeder haar klacht effectief zou hebben laten optekenen en daarenboven nog zouden antwoorden op de achterzijde van het document. Onder het talibanregime hoort het immers niet dat een vrouw voor dergelijke zaken alleen, oftewel zonder begeleiding van een mannelijke voogd, op pad gaat. Dit zouden de taliban je moeder ook duidelijk gemaakt hebben toen ze naar het districtshuis ging, en ze zouden zelfs slechte woorden tegen haar gebruikt hebben (CGVS p.5, 7, 18). Dat diezelfde taliban je moeder haar

klacht wel lieten optekenen en er ook nog een antwoord op neerschrijven aan de achterzijde, is uiterst twijfelachtig. De dreigbrieven van de taliban kunnen in principe door eender wie, eender wanneer en om eender welke reden opgemaakt zijn of vervalst zijn. Voorts werd eerder al aangehaald dat het bijzonder weinig geloofwaardig is dat de taliban eerst een dergelijke brief bij het huis van je oom zouden achterlaten, om diezelfde dag nog eens terug te gaan, het huis binnen te vallen en te doorzoeken (zie supra). De taskara's van je vader, jezelf en je broer kunnen op hun beurt louter je identiteit en herkomst uit Afghanistan ondersteunen, maar zeggen in principe niets over de verklaarde familieband die je met deze personen zou hebben. De authenticiteit van de documenten aangaande het werk van je vader kan op geen enkele wijze nagegaan worden, en gelet op het gebrek aan bewijzen dat deze persoon effectief je vader betreft, hebben zij eveneens weinig waarde. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Documenten kunnen enkel een bevestigende aanvulling vormen op een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met

mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Khogyani (district), Nangarhar (provincie), Afghanistan. Evenmin

beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige

Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot ruim 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien ging je acht jaar naar school in jouw dorp en volgde je nog twee leerjaren in een privéschool in Kaga, wat je deed tot aan de machtsovername of tot aan jouw vertrek uit Afghanistan (CGVS p.9-10). Daarnaast beschik je nog over een familiaal netwerk in Afghanistan, dat vermoedelijk groter is dan je zelf laat uitschijnen. Zoals eerder werd gemotiveerd kan er immers geen geloof gehecht worden aan de verklaarde arrestatie van je vader, waardoor je het CGVS geen zicht geeft op zijn huidige situatie en verblijfplaats. Ook het gegeven dat je oom S.H. (CGVS p.5) Afghanistan net zoals jij zou verlaten hebben werd eerder reeds bedenkelijk geacht (zie supra), waardoor hij zich even goed nog in Afghanistan kan bevinden. Je moeder, broers, zussen en oom verblijven in elk geval nog steeds in Afghanistan (CGVS p.7), en ook één van je ooms langs vaderskant woont nog dichtbij jullie huis in Barbehar (CGVS p.6). Gevraagd of er naast jouw verklaarde problemen met of vrees voor de taliban nog andere redenen zijn waarom je niet zou kunnen of willen terugkeren stelde je dat dit niet het geval is (CGVS p.24). De duur van jouw verblijf in België, op dit ogenblik ongeveer een jaar sinds je aankomst eind oktober 2022, is voorts niet van die aard dat kan worden aangenomen dat je dermate verankerd bent in de Belgische samenleving en dat je geen sterke voeling meer zou hebben met je land van herkomst of niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, zeker gezien je nog contact hebt met je familie. Ook blijkt niet dat je je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er sprake zou zijn van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van jouw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat je deze opgeeft, dan wel dat je als verwesterd zou kunnen worden gepercipieerd, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op islamitische waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Het attest en de evaluatie van je school hier in België die je presenteerde wijzigt hier niets aan. Het attest geeft immers louter aan dat je school loopt in Welkenraedt sinds 11 september 2023, en de evaluatie op datum van 28 november 2023 geeft onder meer aan dat je deel uitmaakt van de groep die veel lawaai maakt wat anderen stoort, meermaals te laat kwam, meer actief moet deelnemen in de klas, meer Frans moet spreken, moet opletten voor je gedrag en houding in de klas, en soms lessen mist (zie documenten in groene map). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskenning van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"In onderhavige zaak heeft tegenpartij diens beslissing genomen op basis van gronden waarop verzoeker hieronder wenst te repliceren:

1. Opmerking.

Tegenpartij erkent in de bestreden beslissing bijzondere procedurele behoeften van verzoeker en stelt dat rekening werd gehouden met de kwetsbaarheid van verzoeker.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat tegenpartij bij de analyse van zijn dossier geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid en zijn jonge leeftijd. Zij hield ook geen rekening met de moeilijkheden van verzoeker om de gebeurtenissen in de tijd te plaatsen.

Tegenpartij heeft zich namelijk beperkt tot het ontleden van verzoeker's verklaringen, zonder rekening te houden met zijn kwetsbare profiel en zijn jonge leeftijd.

Er zij op gewezen dat verzoeker zeer jong was toen hij het land verliet, namelijk amper 15 jaar oud. Het is dus overdreven om, gelet op zijn jonge leeftijd, een hoge maat van nauwkeurigheid in zijn antwoorden op te eisen.

2. Tegenpartij trekt de tewerkstelling van de vader van verzoeker in twijfel. Zij acht het onwaarschijnlijk dat verzoeker met zijn vader over de Taliban zou via de telefoon gesproken te hebben, terwijl zij hem konden horen. Ze verwijt hem ook dat hij aangaf dat er twee Taliban-leden waren langsgesproken, terwijl hij bij DVZ "verschillende" Taliban heeft genoemd. Ze verwijt hem ook dat hij aan DVZ aangaf dat twee Talibanleden waren overleden en één gearresteerd werd, terwijl hij bij CGVS uitlegde dat slechts één lid is overleden en twee gearresteerd werden. Ten slotte verwijt ze hem dat hij aangaf dat de Taliban herhaaldelijk naar hem op zoek zijn geweest, terwijl hij bij het CGVS slechts één bezoek heeft genoemd.

Opnieuw heeft tegenpartij onvoldoende rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker. Op het moment dat hij het telefoontje van zijn vader ontving, was hij slechts 12 jaar oud. Hij beseftte uiteraard niet het risico dat hij nam door aan zijn vader uit te leggen dat twee leden van de Taliban zojuist hun velden waren overgestoken. Bovendien sprak hij niet luid, zodat hij niet kon voorzien dat de Taliban-leden die zich op een paar meter afstand van hem bevonden, zijn gesprek zouden kunnen horen.

Bovendien is het duidelijk dat tijdens zijn interviews verwarringen zijn ontstaan, die hij niet kan verklaren. Verzoeker houdt vast aan zijn versie dat twee Talibanleden zijn langsgesproken tijdens hij met zijn vader aan de telefoon was. Hij bevestigt ook dat één Taliban lid gearresteerd werd en twee leden zijn overleden (PO p.14): [...]

Tenslotte, wat betreft de bezoeken aan zijn huis, had verzoeker de vraag verkeerd begrepen. Hij handhaaft dat de Taliban meerdere keren bij hem thuis zijn geweest, maar hij dacht dat de beschermingsofficier hem vroeg hoe vaak de Taliban nog waren langsgesproken na zijn afspraak bij DVZ.

3. Tegenpartij verwijt verzoeker tegenstrijdige verklaringen over de tijd die hij bij zijn oom in Kaga en bij zijn oom in Jalalabad heeft doorgebracht. Ze verwijt hem ook tegenstrijdige verklaringen over de terugkeer van verzoeker en zijn familie naar Barbihar. Ze verwijt hem ook dat hij zijn persoonlijke problemen met de Taliban bij het indienen van zijn asielerzoek niet heeft vermeld en dat hij aangaf dat zijn vader landbouwer was.

Het is belangrijk te benadrukken dat verzoeker moeite heeft om de gebeurtenissen in de tijd te plaatsen. Ten tijde van de gebeurtenissen was verzoeker slechts 12 jaar oud, en bij zijn vertrek uit het land was hij 15 jaar oud. Het is dus overdreven om te verwachten dat hij de gebeurtenissen zo nauwkeurig in de tijd kan plaatsen.

Verzoeker benadrukt dat hij tien maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan bij zijn oom in Kaga woonde. Vijf maanden na zijn vertrek naar Kaga verhuisde zijn familie naar Jalalabad, waarbij ze bij een andere oom

gingen wonen. Daarnaast voegde hij zich bij zijn familie in Jalalabad toe. Vervolgens keerde de hele familie terug naar hun dorp in Barbiar op het moment dat de veiligheidssituatie in hun dorp was verbeterd (PO p.18) : [...]

Zoals verzoeker heeft uitgelegd, was hij zeer gestrest bij zijn aankomst in België. Er werd hem tijdens zijn interview gevraagd zijn vrees in het geval van terugkeer naar Afghanistan heel kort samen te vatten.

Hij legde dus de problemen uit die hij en zijn familie met de Taliban hebben ondervonden, wetende dat hij zijn verhaal tijdens het volgende interview in detail zou kunnen uitleggen. Daarnaast, wat betreft het beroep van zijn vader, moet worden benadrukt dat zijn vader inderdaad landbouwer was en zich bij een lokale opstand alleen drie jaren vóór de machtsovername door de Taliban heeft aangesloten.

4. Tegenpartij trekt de arrestatie van de vader van verzoeker in twijfel. Ze acht het onwaarschijnlijk dat zijn oom de problemen met de Taliban met zijn 15-jarige neef wil bespreken in plaats van er direct met zijn vader over te praten. Ze verwijt hem ook dat hij beweerde bij zijn oom in Kaga te zijn tijdens de arrestatie van zijn vader, terwijl hij bij DVZ aangaf bij zijn oom in Jalalabad tijdens dit incident verbleef. Ze verwijt hem ook dat hij enerzijds aangaf dat zijn oom onmiddellijk zijn huis heeft verlaten na de arrestatie van de vader van verzoeker, en anderzijds dat hij de volgende dag vertrok. Ten slotte is zij van mening dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat zijn moeder het land zo snel zou kunnen verkopen, vooral omdat W.R. hun land wilde bemachtigen. Verzoeker kan niet speculeren over de bedoelingen van zijn oom toen deze hem vroeg om naar zijn huis in Kaga te komen en daar te blijven tot de volgende dag. Zijn oom vermoedde waarschijnlijk dat er iets ging gebeuren en gaf er de voorkeur aan dat zijn neef bij hem zou blijven. Bovendien blijft verzoeker volhouden dat hij die nacht waarin zijn vader werd gearresteerd, bij zijn oom in Kaga was en dat zijn oom zijn huis de dag na de arrestatie van zijn vader heeft verlaten. Tenslotte weet verzoeker niet op welke manier zijn moeder een deel van hun land heeft verkocht. Ze heeft eenvoudig uitgelegd dat ze erin geslaagd was een stuk grond te verkopen om het vertrek van verzoeker te financieren. Helaas kon verzoeker geen verdere informatie hierover verkrijgen.

5. Tegenpartij acht het onwaarschijnlijk dat zijn moeder alleen naar het districtshuis na het vertrek van verzoeker is gegaan. Ze verwijt ook verzoeker dat hij enerzijds aangaf dat zijn familie het dorp één tot twee weken na het vertrek van verzoeker heeft verlaten, en anderzijds dat ze 4 tot 5 dagen na zijn vertrek zou hebben verlaten. Ten slotte acht zij het onlogisch dat de Taliban eerst een dreigbrief naar zijn oom in Jalalabad hebben gestuurd voordat ze zijn huis kwamen doorzoeken. Verzoeker kan niet verklaren waarom zijn moeder alleen naar het districtshuis is gegaan. Haar man was ontvoerd en zijn broers wilden haar niet vergezellen uit angst om naar het districtshuis te gaan, dus was ze wanhopig en ging alleen (PO p.16): [...]

Ze heeft geen uitleg aan verzoeker gegeven.

Opnieuw is het duidelijk dat tegenpartij geen rekening heeft gehouden met de moeilijkheden van verzoeker om de gebeurtenissen in de tijd te plaatsen. Verzoeker herinnert zich in ieder geval dat zijn moeder enkele dagen na zijn vertrek naar het districtshuis ging en dat de familie vervolgens hun dorp verliet. Tot slot kan verzoeker geen verklaring geven voor het gedrag van de Taliban. Desalniettemin benadrukt hij dat het de gebruikelijke praktijk van de Taliban is om eerst een dreigingsbrief te sturen voordat ze naar het huis van de gezochte persoon gaan.

6. Tegenpartij verwijt verzoeker een brief van de dorpsouderen ingediend te hebben waarin staat dat zijn vader op de dag van de machtsovername werd gearresteerd, terwijl verzoeker heeft uitgelegd dat hij op de tweede of derde dag na de machtsovername werd gearresteerd. Zij verwijt hem ook dat er staat dat hij zijn huis heeft verlaten op het moment van de arrestatie van zijn vader, terwijl hij heeft uitgelegd dat hij de nacht bij zijn oom heeft doorgebracht. Ze wijst de documenten af betreffende het werk van zijn vader die verzoeker heeft voorgelegd, omdat er in Afghanistan een hoge mate van corruptie heerst en de bewijskracht ervan daarom bijzonder relatief is.

Opnieuw is het duidelijk dat tegenpartij geen rekening heeft gehouden met de moeilijkheden van verzoeker om de gebeurtenissen in de tijd te plaatsen. Desalniettemin denkt verzoeker dat zijn vader op de tweede of derde dag na de machtsovername van de Taliban werd gearresteerd. Bovendien houdt verzoeker vast aan zijn versie dat hij de nacht bij zijn oom heeft doorgebracht op de dag van de arrestatie van zijn vader.

Tot slot voert tegenpartij geen enkel element aan om de authenticiteit van de documenten over het werk van zijn vader in twijfel te trekken, behalve dat er corruptie aanwezig is in Afghanistan en dat er kopieën zijn. Het is echter niet omdat er corruptie in Afghanistan heerst dat elke Afghaans document een vervalsing is. Het was aan tegenpartij om uit te leggen welke document, afzonderlijk genomen, vals zou zijn, quod non in casu.

7. Tegenpartij is van mening dat verzoeker zich niet kan beroepen op de vrees dat hij enige tijd in het Westen heeft doorgebracht. Uit het NANSEN-rapport « De beschermingsnood van Hazara's in Afghanistan » blijkt namelijk dat¹: [...]

Bovendien, volgens het EASO COI-rapport van januari 2022 « Afghanistan Country Focus » 2: [...]

Verzoeker is op 27.10.2022 in België aangekomen en heeft op 28.10.2022 zijn verzoek om internationale bescherming ingediend. Hij woont dus meer dan een jaar in België. Bij beslissing n°278 653 van 12.10.2022

erkende RVV een jonge Afghaanse vluchteling vanwege zijn verwestersing. RVV wijst in haar oordeel op factoren waarmee rekening moet worden gehouden: [...]

In bovengenoemde arrest staat ook: [...]

Verzoeker is op zeer jonge leeftijd in België aangekomen; hij was amper 16 jaar oud. Verzoeker kwam heel jong aan, midden in de puberteit. Hij is nu 17 jaar. Zijn jonge leeftijd werd door tegenpartij niet in twijfel getrokken.

Sinds zijn aankomst in België is hij ingeschreven in de school in Welkenraedt "Institut Saint-Joseph" (stuk 6). Hij spreekt zeer goed Frans. Hij integreerde zeer goed zijn klas en maakte veel vrienden (stuk 7).

Hij heeft ook deelgenomen aan een workshop met de titel "Belgique Mode d'Emploi" om een beter begrip te krijgen van bepaalde Belgische culturele codes (stuk 8).

De maatschappelijke werkers van zijn centrum leggen uit dat : [...] (stuk 9).

M. is dus een zeer geïntegreerde jongere in België die aan veel activiteiten deelneemt om contacten te leggen met Belgische burgers en meer te leren over de Belgische cultuur. Als hij terugkeert loopt hij het risico als "verwesterd" te worden beschouwd en niet aan de praktijken die in Afghanistan door de Taliban worden toegepast te voldoen, en loopt het risico te worden ontvoerd, gemarteld en zelfs gedood. Verzoeker maakt dus deel uit van een groep die het doelwit is van de Taliban vanwege het feit dat hij lange tijd in Europa heeft gewoond.

8. Tegenpartij is van mening dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming kan worden verleend omdat het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk is afgenomen, dat het geweld begrensd is en dat gewone burgers niet de belangrijkste doelen zijn en dat er volgens de beschikbare informatie geen indicatie dat zich in Afghanistan een situatie voordoet waarin een burger door het enkele feit van zijn aanwezigheid in het land het risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4 §2 van de wet van 15.12.1980.

Tegenpartij ontkent niet dat de algemene situatie en levensomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, maar meent dat de enige precaire situatie van de algemene situatie op sociaaleconomisch en humanitair vlak niet onder de reikwijdte van de toepassing van artikel 48/4 2, b), van de wet van 15.12.1980.

Tegenpartij erkent dat een schending van artikel 3 EVRM kan worden toegelaten wanneer de precaire levensomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren (staat of niet-staat) en dat er een reëel risico bestaat dat bij terugkeer verzoeker zich in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om in zijn basisbehoeften te voorzien bevindt, maar is van mening dat niet kan worden gezegd dat de precaire sociaaleconomische situatie van Afghanistan aan het gedrag van actoren te wijten is, laat staan aan een opzettelijk handelen of nalaten van hun kant.

A. Veiligheidssituatie

Hoewel het geweldsniveau sinds de Taliban de macht overnamen is afgenomen, moet worden benadrukt dat deze veranderingen zeer recent zijn en dat de situatie in Afghanistan zeer onstabiel blijft.

Er zijn geen aanwijzingen dat de situatie zich zodanig heeft gestabiliseerd dat het risico voor een burger naar behoren kan worden beoordeeld op basis van artikel 48/4, lid 2, onder c), van de wet van 15.12.1980.

Uit het EASO-rapport van november 2021 blijkt namelijk dat : [...]

Het EASO-rapport van april 2022 bevestigt dit: [...]

Hierdoor moet rekening gehouden worden met het feit dat de situatie in Afghanistan sterk aan het veranderen is en dat momenteel niet met zekerheid kan worden gezegd dat een burger, louter vanwege zijn aanwezigheid in het land, niet het risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4 §2 van de wet van 15.12.1980.

Een artikel van de website "RSF" dd. 20.02.2023 belicht versterkte mediaonderdrukking door de Taliban (stuk 4): [...]

Media die de Taliban bekritisieren of hun acties tegen burgers belichten, worden daarom gearresteerd en vervolgd. De gegevens moeten dus met grote omzichtigheid worden geanalyseerd, aangezien de informatiebronnen gecensureerd zijn. Bovendien meldt een artikel op de website "Le Monde" dat de Taliban in een crisis verkeert en dat er een splitsing is binnen de Taliban (stuk 5): [...]

Dit artikel gaat over een pro-openheid factie die zich tegen de conservatieve meerderheid factie verzet. In geval van een crisis is de reactie van een autoritair regime meestal repressie. De situatie in Afghanistan is dus uiterst onstabiel en de veiligheidssituatie moet met grote omzichtigheid worden geanalyseerd. In arrest nr. 270 813 van 31.03.2022 heeft RVV geoordeeld dat: [...]

Ten slotte heeft tegenpartij ook geen analyse gemaakt van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker. Deze komt inderdaad uit het dorp Pirakhel dat in de provincie Nangarhar ligt. Uit het rapport EUAA van januari 2023 blijkt dat: [...]

Verzoeker komt dus uit een problematische regio in Afghanistan. Noch uit zijn onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt echter dat tegenpartij hierover een analyse heeft uitgevoerd.

B. Sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan

Afghanistan wordt momenteel geconfronteerd met een hongersnood. Volgens een verklaring van het Wereldvoedselprogramma van 25.01.20226 : [...]

Volgens een rapport van Human Rights Watch van 01.03.2022: [...]

De sociaaleconomische situatie in Afghanistan is dus alarmerend. Tegenpartij betwist de algemene situatie en de moeilijke levensomstandigheden in Afghanistan niet maar is van oordeel dat deze situatie niet binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4 §2 b) van de wet van 15.12.1980 valt omdat deze situatie niet voornamelijk veroorzaakt worden door de actoren bedoeld in artikel 48/5 §1 van de wet van 15.12.1980. Echter, in tegenstelling tot wat tegenpartij beweert, is de humanitaire crisis wel het gevolg van het handelen van specifieke actoren. Ten eerste moet worden benadrukt dat er volgens het eerder genoemde EASO COI rapport van januari 2022 een groot gebrek aan informatie over de situatie in het land en over de bedoelingen van de Taliban is. De situatie blijft zeer onstabiel en we kunnen momenteel geen conclusies trekken over de situatie in Afghanistan en hoe deze zich in de toekomst zal ontwikkelen (p.8-9). Veel journalisten werden geëvacueerd of moesten vluchten en de media stonden voor veel uitdagingen, waaronder een gebrek aan middelen en beperkingen op de mediavrijheid. Bijgevolg werd het zeldzaam om te rapporteren over gebeurtenissen die buiten Kabul plaatsvonden (p.9-10). Een aantal bronnen is gestopt met het publiceren of bijwerken van documenten die belangrijk waren voor de productie van COI over Afghanistan en in het bijzonder (p.11): [...]

Op 18.09.2021 heeft de Afghaanse onafhankelijke mensenrechtencommissie in een verklaring laten weten dat zij haar functie niet kan vervullen omdat alle kantoren door Taliban-troepen bezet zijn. De situatie in Afghanistan moet daarom met grote gematigdheid worden geanalyseerd. Ten tweede wordt erkend dat de huidige crisis gedeeltelijk verband houdt met droogte, maar dat deze droogte politieke oorzaken heeft. Afghanistan is namelijk een land waarvan de geografie niet erg bevorderlijk is voor de landbouw: slechts 12% van het land wordt als bebouwbaar beschouwd. Oorlogsperiodes en invasies hebben echter veel landbouwinstallaties verwoest. Tegelijkertijd hebben massale bewegingen van gedwongen ontheemden en een gestage toename van het areaal dat voor de papaverteelt wordt gebruikt de voedselonzeekerheid verergerd. Tussen 2001 en 2021 verdrievoudigde het areaal voor de papaverteelt (stuk 2). Voedselonzeekerheid is daarom een reeds lang bestaand probleem. Bovendien werd na de machtsovername door de Taliban de internationale hulp, die veel Afghanen in staat stelde te overleven, afgesneden (stuk 3) : [...]

In deze context persen de Taliban voedsel en geld af van gemeenschappen en dwingen dorpelingen hen te voeden. Talibanbeleid berooft de meeste vrouwen van hun baan en degenen die nog kunnen blijven werken, krijgen hun salaris niet door de financiële crisis⁸. In tegenstelling tot wat tegenpartij beweert, is de huidige humanitaire crisis in Afghanistan dus duidelijk het directe en indirecte gevolg van specifieke acties van specifieke actoren.

[...]

In bovengenoemd arrest nr. 270 813 van 31.03.2022 was de RVV eveneens van oordeel dat niet kon worden uitgesloten dat de preciaire sociaal-economische en humanitaire situatie hoofdzakelijk te wijten was aan het gedrag van de Taliban.

Ten slotte heeft de RVV in bovengenoemd arrest geoordeeld dat als de humanitaire crisis in Afghanistan vergelijkbaar is met de situatie beschreven in het Sufi en Elmi-arrest van het EHRM en dus kan worden toegeschreven aan het optreden van (staats)actoren, deze situatie onder artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 valt.

In dit arrest “Sufi en Elmi v. Verenigd Koninkrijk”, oordeelde het EHRM dat het feit dat de droogte bijgedragen heeft aan de humanitaire crisis, niet voldoende is om de directe en indirecte verantwoordelijkheid van de partijen bij het conflict uit te sluiten.

Ze dringt met name aan op het feit dat de terroristische groepering Al Shabaab, die de controle over een deel van Somalië heeft overgenomen, de toegang tot humanitaire organisaties heeft geweigerd, waardoor de levensomstandigheden van de bevolking onder haar controle verder zijn verslechterd⁹.

Het EHRM analyseerde het vermogen van verzoekers om in hun basisbehoeften te voorzien, alsmede de vooruitzichten op verbetering op korte termijn. Zij concludeerde dat er sprake was van een schending van artikel 3 van het EVRM en wees erop dat de helft van de bevolking voor haar voedselvoorziening afhankelijk was van humanitaire hulp en dat de humanitaire hulp uit verschillende regio's was teruggetrokken.

De humanitaire crisis trof een kwart van de Somalische bevolking en dreigde op te lopen tot een derde. De huidige situatie met de hongersnood in Afghanistan lijkt in veel opzichten op de situatie in Somalië in 2011.

De elementen waarop het Hof zich heeft gebaseerd om een schending van artikel 3 EVRM vast te stellen, zijn momenteel ook in Afghanistan aanwezig.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhaal heeft tegenpartij in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht.

Het CGVS heeft daarbij nagelaten de asielaanvraag in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“2. Artikel van de website « The Conversation » dd. 08.02.2022.

3. Artikel van de website « Le Monde » dd. 07.01.2022.
4. Artikel van RFS dd. 23.02.2023.
5. Artikel van "Le Monde" dd. 14.02.2023.
6. Schoolaanwezigheidsverklaring.
7. Fotos met vrienden.
8. Certificaat van deelname aan een workshop "Belgique Mode d'Emploi".
9. Attestatie van de maatschappelijke werkers van zijn centrum dd. 15.01.2024."

2.3. Bij aanvullende nota van 28 november 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 29 november 2024 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

- "1. Attest van psychologische opvolging door de behandelde psycholoog Mevrouw N., dd. 31.01.2024;
2. Attest van psychologische opvolging door de behandelde psycholoog Mevrouw NI., dd. 29.05.2024
3. Getuigenis van De Heer R.J., uitbater van XXL Fitness dd. 01.02.2024;
4. Aanbevelingsbrief door De Heer D.G., opvoeder bij Amonsoli dd. 27.01.2024
5. Aanbevelingsbrief door het team van Amonsoli dd. 15.01.2024
6. Verschillende foto's van deelname aan activiteiten georganiseerd door Amonsoli ASBL
7. Verschillende foto's van verzoeker en zijn vrienden
8. Brief van het Institut Sainte-Claire, Centre d'Education et de Formation en Alternance, 12.11.2024
9. Aanbevelingsbrief door Mevrouw L.D., onderwijzeres in het Instituut Sainte-Claire dd. 12.11.2024
10. Aanbevelingsbrief door De Heer M.L., onderwijzer Humane Wetenschappen in het Instituut Sainte-Claire dd. 12.11.2024
11. Aanbevelingsbrief door Mevrouw N.V.A., onderwijzeres Frans in het Instituut Sainte-Claire dd. 18.11.2024
12. Klasfoto van de klas van verzoeker voor het schooljaar 2023-2024
13. Loonfiches n.a.v. de tewerkstelling van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe' voor april t.e.m. oktober 2024, dd. 04-2024-10.2024
14. Getuigenis van De Heer R.N., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
15. Getuigenis van Mevrouw C.S., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
16. Getuigenis van Mevrouw C.V., verantwoordelijken bij 'Au Vieux Cerexhe'
17. Getuigenis van Mevrouw A.A., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
18. Getuigenis van Mevrouw A.D., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
19. Getuigenis van Mevrouw O.L.A., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
20. Getuigenis van Mevrouw S.S., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
21. Getuigenis van De Heer J.M.M., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
22. Getuigenis van De Heer P.V., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
23. Getuigenis van De Heer Y.J., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
24. Getuigenis van Mevrouw S.D., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
25. Getuigenis van Mevrouw A.D., collega van verzoeker bij 'Au Vieux Cerexhe'
26. Getuigenis van De Heer O.V., verantwoordelijke bij 'Au Vieux Cerexhe'
27. Attest van frequentie bij het Institut Saint-Joseph te Welkenraedt voor het schooljaar 2023-2024, dd. 25.09.2023
28. Inschrijving voor het oudercontact op het Institut Saint-Joseph, dd. 28.11.2023
29. Attest van deelname aan de workshop "Belgique Mode d'Emploi", georganiseerd door Hello Belgium, i.s.m. Rode Kruis België en Fedasil, dd. 23.11.2023".

- 2.5. Verzoeker legt een aanvullende nota van 4 december 2024 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:
- “1. *Getuigenis van S.E., directeur van AMONSOLI ASBL, opvangtehuis voor minderjarigen (MENA), datum onbekend*
 - 2. *Loonfiche van verzoeker bij Au Vieux Cerexhe SRL voor november 2024*
 - 3. *Aanbevelingsbrief door B.Z., sociaal assistente in het opvangtehuis voor minderjarigen (MENA), dd. 28.11.2024*
 - 4. *Getuigenis van W.K., sociaal werker bij AMO Le Cap Verviers, dd. 01.12.2024, met bijgevoegd haar identiteitsdocumenten*
 - 5. *Verschillende foto's van verzoeker met zijn klasgenoten, vrienden en vriendinnen*
 - 6. *Verschillende foto's van verzoeker tijdens zijn werk in Au Vieux Cerexhe”.*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij in België aankwam op zeer jonge leeftijd. Hij wijst op zijn verblijf en de invulling ervan in België en voert aan dat hij omwille hiervan in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Verzoeker brengt middels het verzoekschrift en de aanvullende nota's van 29 november 2024 en 4 december 2024 tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “*However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.*” (eigen vertaling: “*Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.*”).

4.3. Verzoeker is geboren op 15 mei 2006 en verliet Afghanistan kort na de machtsovername door de taliban in Afghanistan (die plaatsvond in augustus 2021).

Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 oktober 2022. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 20 november 2023. De bestreden beslissing dateert van 14 december 2023. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot 15 mei 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit de elementen van het dossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in 2021 heeft verlaten en dat verzoeker in oktober 2022 op zestienjarige leeftijd aankwam in België. Bijgevolg is verzoeker inmiddels meer dan drie jaar weg uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Frans spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming aanzienlijk veel documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen (stukken 2-9, bij verzoekschrift; stukken 1-29, bij aanvullende nota van 29 november 2024; stukken 1-6, bij aanvullende nota van 4 december 2024).

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde leerling is die veel moeite doet om de Franse taal te leren. Verzoeker zet zich ook in voor zijn andere vakken en in het restaurant waar hij in het kader van zijn opleiding duaal leren werkt. Verzoeker geniet op zijn beurt veel steun van zijn medeleerlingen, leerkrachten en collega's, zoals blijkt uit de bijgebrachte foto's, steunbrieven en getuigenissen. Naast school en het werk in het restaurant spreekt verzoeker af met zijn vrienden en vriendin en doet hij aan sport. Verder blijkt dat verzoeker zich inzet om te integreren door deelname aan workshops en activiteiten gericht op integratie. Voorts blijkt dat verzoeker psychologische begeleiding krijgt in België omdat hij kampt met psychologische problemen, waaronder slaapproblemen en angststoornissen. Uit de psychologische attesten blijkt evenwel ook dat verzoeker ondanks zijn moeilijkheden regelmatig naar school gaat, zijn best doet om Frans te leren en een positieve attitude heeft. Verzoeker heeft een uitgebreid sociaal netwerk rondom zich gebouwd – zijn collega's en vrienden ziet hij als familie, aldus verzoeker – en neemt actief deel aan de samenleving.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het werk en contacten met leeftijdsgenoten, collega's, begeleiders en zijn voormalig voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in

aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in 2021, kort na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Barbiyar, een dorp gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek kwetsbaar profiel (cf. de bijgebrachte psychologische attesten, stukken 1-2, bij aanvullende nota van 29 december 2024), zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en zich zal onderscheiden van de (lokale) bevolking waardoor hij in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (S & A v. *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip “politieke overtuiging”:

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan omstreeks de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS